

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 13C/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120270473
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Svediaková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:6120270473.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Beátou Svediakovou v spore žalobcu: Zafirka, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 51 982 668, zast.: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455 proti žalovanému: Groupama Biztosító Zrt., so sídlom Ersébet királyiné útja 1/C, 114 6 Budapest, Maďarsko, konajúci v Slovenskej republike prostredníctvom: Groupama poisťovňa a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, IČO: 47 236 060, so sídlom Miletičova 21, 821 08 Bratislava, zast.: JAVOR – TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 36 264 750, so sídlom Vajnorská cesta 37, 831 04 Bratislava, o zaplatenie 930 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému proti žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 26.03.2020 sa žalobca domáhal proti žalovanému vydania platobného rozkazu podľa zákona č. 307/2016 Z.z., ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 930 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 930 eur od 11.09.2019 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 01.11.2018 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. A. B., EČV: C. XXX D., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený E. E., bytom F. XXX/X, XXX XX G. (ďalej len „Poškodený“). K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla H. I., EVČ: C., v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Poistná udalosť je evidovaná pod č.07103797/01 – 24223305. Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 13/2018 zo dňa 05.12.2018, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo zn. F., EVČ: C. v čase od 05.12.2018 do 11.01.2019. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca Poškodenému faktúru č.2019001 zo dňa 11.01.2019, splatnú dňa 18.01.2019 na sumu 1.170 eur. Uvedená suma bola fakturovaná za obdobie od 05.12.2018 do 11.01.2019, t. j. 38 dní, pričom výška denného nájomného predstavovala sumu 30 eur. V sume 1.170 eur je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 30 eur. Poškodený zároveň dňa 11.01.2019 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z predmetnej poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 1.170 eur, spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 15.01.2019. Z oznámenia o poistnom

plnení zo dňa 26.08.2019, zaslaného žalobcovi jasne vyplýva, že došlo k skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu poisťnej udalosti. Dňa 30.08.2019 žalovaný poskytol žalobcovi poisťné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 240 eur. Krátenie poisťného plnenia bolo odôvodnené vlastným určením doby prenájmu náhradného vozidla, a to v rozsahu 7 dní. Náklady vo výške 1.170 eur boli Poškodeným vynaložené nutne a účelne, keďže bol po uvedení doby vylúčený z užívania poškodeného motorového vozidla. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na poškodeného, ak si ich sám nespôsobil. Žalobca si súčasne uplatnil aj nárok zaplatenie úrokov z omeškania. Dňa 26.08.2019 bolo skončené prešetrovanie poisťnej udalosti. So zvyškom poisťného plnenia je žalovaný v omeškaní odo dňa 11.09.2019, nakoľko je povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie. Žalobca považuje takýto postup zo strany žalovaného za nedôvodný, nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku. Žalovaný nárok vo výške 930 eur spočíva v rozdiel sumy vo výške 1.170 eur uvedenej na faktúre za prenájom náhradného motorového vozidla a poskytnutého poisťného plnenia vo výške 240 eur.

3. Okresný súd Banská Bystrica žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu spis. zn. 21Up/618/2020 zo dňa 20.04.2020 (č.l.16).

4. Žalovaný v zákonnej lehote podal na Okresnom súde Banská Bystrica proti platobnému rozkazu odpor (č.l.24), ktorý odôvodnil najmä tým, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, či poškodené vozidlo bolo skutočne v autoservise, ak áno, po akú dobu a aké opravy sa na ňom vykonávali. Tiež žalovaný v odpore namietal, že žalobca nepreukázal účelnosť a nevyhnutnosť požičania náhradného motorového vozidla. Tiež namietal, že tieto skutočnosti nevyplývajú ani z predloženého čestného prehlásenia. V týchto súvislostiach odkázal na ustálenú judikatúru.

5. Žalovaný ďalej v odpore poukázal na to, že ak autoservis ponechal vozidlo u seba do vydania krycieho listu po tom ako bolo vozidlo opravené, t.j. po dobe 7 dní a vznikla tým škoda vo forme nákladov na nájom náhradného vozidla, nemožno tieto náklady považovať za účelne vynaložené a takáto škoda vznikla výlučne zavinením autoservisu.

6. Ďalej žalovaný poukázal na to, že ak autoservis ponechal vozidlo u seba do vydania krycieho listu po tom ako bolo vozidlo opravené, t.j. po dobe 7 dní a vznikla tým škoda vo forme nákladov na nájom náhradného vozidla, tak v takomto prípade absentuje jeden zo základných predpokladov zodpovednosti za škodu, a to príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody, ktorá musí byť bezprostredná.

7. Žalovaný má teda za to, že preukázané a účele vynaložené náklady spojené s nájmom náhradného vozidla sú v tomto prípade iba v rozsahu 7 dní.

8. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že odpor je nedôvodný a neopodstatnený. Obrana uplatnená v odpore nemá oporu v skutkovom ani právnom stave a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky. Žalobca odvodzuje existenciu svojej aktívnej legitímácie v predmetnom spore tiež od ust. § 524 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník, OZ“): „Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.“ Predmetom postúpenia je existujúca, resp. aspoň podmiennečne existujúca pohľadávka voči konkrétnemu dlžníkovi. Súdna prax v zhode s doktrínou vyvodila, že je dovolené postúpiť i pohľadávku budúcu, pokiaľ je určitá a identifikovateľná. Na postúpenie je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná alebo pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky, to všetko však za predpokladu, že OZ alebo iný predpis postúpenie niektorých pohľadávok nezakazuje. (Fekete, I.: Občiansky zákonník, Veľký komentár, 2. Diel, 2011, str. 1498.) Podľa § 580 OZ: „Ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie. Žalobca faktúrou č.2019001 zo dňa 11.01.2019 uplatnil za prenájom vozidla zn. F. XXX podľa Zmluvy o nájme motorového vozidla č. 13/2018 sumu vo výške 1.170 eur voči poškodenému. K zániku záväzku z predmetnej faktúry došlo započítaním pohľadávky žalobcu z titulu nájomného za poskytnuté náhradné vozidlo oproti pohľadávke

poškodeného v postavení postupcu z titulu odplatného postúpenia budúcej pohľadávky. Postúpená pohľadávka zo strany postupcu mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 11.01.2019, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Pokiaľ ide o samotný vznik práva na náhradu škody v podobe odčerpania majetkových hodnôt z majetkovej sféry, poukazujeme v tejto časti na nesporný obsah dojednania Zmluvy o postúpení pohľadávky z 11.01.2019 podľa bodu 5, podľa ktorého sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky /na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo/ sa podpisom tejto zmluvy započítavajú a žalobca si bude svoju pohľadávku podľa bodu 1 vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. V nadväznosti na to možno konštatovať splnenie všetkých zákonom predpokladaných podmienok pre priznanie žalobou uplatneného práva ako práva na náhradu skutočnej škody podľa úpravy § 442 ods. 1 OZ v spojení s § 4 ods. 1, 2 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“), vo výške žalovanej istiny v sume 930 eur zodpovedajúcej rozdielu sumy 1.170 eur a už poskytnutého plnenia v sume 240 eur. Z hospodárskeho hľadiska má započítanie charakter platenia, pretože veriteľ v dôsledku započítania sa dostane do rovnakej situácie, ako keby dlžník zaplatil, avšak na druhej strane by dlžník mohol od neho vymáhať splnenie svojej pohľadávky. Na túto skutočnosť poukazuje aj zásada, že zlomyseľne koná ten, kto žiada niečo, čo musí hneď vrátiť (dolo agit, qui petit, quod statim redditurus est); v rovine procesného práva to znamená, že nikto sa nemôže s úspechom domáhať žalobou plnenia, ktoré by zároveň po splnení musel vrátiť, pretože dlžníkovi prislúcha zodpovedajúci vzájomný nárok. Z právneho hľadiska však započítanie nie je v skutočnosti platením, iba jeho náhradou (surrogatum), avšak jeho účinky sú rovnaké ako v prípade platenia. (Fekete, I.: Občiansky zákonník, Veľký komentár, 2. Diel, 2011, str. 1708) K tejto problematike si dovoľujeme poukázať na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, v zmysle ktorého „Záver súdu, že nebol preukázaný vznik škody poškodeného t.j. zaplatenie nájomného za požičanie vozidla, tak je potrebné vychádzať zo Zmluvy o postúpení z 2.4.2013, nakoľko predmetnou zmluvou došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom. Tiež odvolací súd prisvedčil námietke odvolateľa, že úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie. Je nesporné, že predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby, keďže poškodený nemohol postúpiť právo na náhradu škody na žalobcu, ak mu samotná škoda ešte nevznikla. V prejednávanej veci je predmetom konania skutočná škoda podľa §442 ods. 1, Obč. zák. v spojení so zák. č. 381/2001, t.j. náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia medzi ktoré patrí aj prenájom náhradného motorového vozidla. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia v zmysle § 525 ods. 1, Občianskeho zákonníka, odvolací súd dospel k záveru, že žalobca je aktívne legitimovaný a v konaní bol preukázaný vznik škody, ktorý spočíva v nákladoch na zapožičanie vozidla. Odvolací súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie pohľadávky. Náklady poškodený ako nájomca náhradného vozidla voči svojmu veriteľovi ako prenajímateľovi nezaplatil, vysporiadaním záväzku však došlo k postúpeniu pohľadávky, v dôsledku čoho si žalobca uplatnil dlh od žalovaných.“ V záujme právnej istoty pri posúdení vecnej legitimácie žalobcu vo väzbe na otázku, či reálne došlo k vzniku nákladov u poškodeného za prenájom náhradného vozidla, je potrebné vychádzať zo Zmluvy o postúpení pohľadávky ako inomínatnej zmluvy, ktorú uzatvoril poškodený ako postupca so žalobcom ako postupníkom, ktorý bol zároveň prenajímateľom náhradného motorového vozidla. Predmetnou zmluvou došlo jednak k postúpeniu budúcej pohľadávky z titulu nákladov na prenájom vozidla (budúcej škody) a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom vozidla a žalobcom ako prenajímateľom vo forme započítania vzájomných pohľadávok (nájomného a odplaty za zmluvné postúpenie budúcej pohľadávky) s tým, že podľa zmluvy si žalobca bude postúpenú pohľadávku vymáhať svojim menom na svoj účet (obdobne Krajský súd Bratislava, sp. zn.: 2Cob/134/2014 zo dňa 05.05.2015). danej veci je relevantná skutočnosť, že poškodený bol nútený v súvislosti so škodovou udalosťou zabezpečiť si náhradné vozidlo, čím mu vznikol záväzok voči prenajímateľovi preukazovaný vystavenou faktúrou, ktorý záväzok vysporiadal poškodený spôsobom nahrádzajúcim platenie – započítaním vzájomných pohľadávok s prenajímateľom, so súčasným postúpením práva poškodeného nájomcu uplatňovať si nárok z titulu nákladov na prenájom vozidla priamo prenajímateľom voči poisťovní. Tzn. že účastníci zmluvy o prenájme vozidla sa dohodli, že nájomca svoj záväzok zaplatiť

nájomné a prenajímateľ svoj záväzok zaplatiť cenu za postúpenú budúcu pohľadávku vysporiadajú započítaním, aby sa tak predišlo dvojitému plneniu s negatívnym dopadom na postavenie poškodeného, ktorý by musel najskôr zaplatiť nájomné a následne po zinkasovaní ceny za postúpenie pohľadávky túto postúpiť prenajímateľovi ako postupníkovi. Započítanie je jedným zo spôsobov zániku pohľadávky veriteľa a záväzku dlžníka a dochádza k nemu bez toho, aby si navzájom veriteľ s dlžníkom poskytovali vzájomné plnenia, teda reálne by jeden druhému niečo platili, či už v hotovosti alebo bezhotovostne. Vo vzťahu k našej argumentácii poukazujeme na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/49/2019, 14Cob/55/2019, zároveň predkladáme súdu Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.09.2019 sp. zn. 8Co/132/2019, v ktorom súd v obdobnej veci medzi obdobnými stranami sporu dôvodil: „Krajský súd sa tak nestotožňuje s právnym názorom okresného súdu o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v prejednávanej veci. Táto legitímácia vyplýva, nielen zo zmluvy o postúpení pohľadávky, ale aj zo samotného správania sa žalovaného, ktorý časť poistného plnenia zaplatil žalobcovi. Rovnako sa nestotožňuje s argumentáciou okresného súdu, že poškodený postupoval neexistujúcu pohľadávku. Na základe opakovaného dokazovania mal odvolací súd preukázané, že poškodený uhradil nájomné žalobcovi titulom zmluvy o nájme č. 139/2018 z 09.11.2018 formou započítania (čo je aj jeden zo zákonných spôsobov zániku záväzku, resp. spôsobov úhrady podľa § 580 OZ v spojení s § 581 ods. 3 OZ. V zmluve o postúpení pohľadávky sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky, a to nárok poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky a nárok žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo sa navzájom započítajú. Skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry započítaním, nespôsobuje rozpor s ust. § 524 OZ, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlžníkom v tomto prípade je práve žalovaný nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky ani podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. Išlo o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie samotného nároku na náhradu škody, ktorý bol postúpený. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený tak v rámci jedného dokumentu súčasne uhradil predmetnú faktúru za nájom, čím došlo k vzniku škody a zároveň postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k reálnemu úbytku v majetkovej sfére žalobcu.“ Dôkaz: Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.09.2019 sp.zn. 8Co/132/2019.Nároky, ktoré sú hradené z povinného zmluvného poistenia sú vymedzené v ustanovení § 4 ods. 2 zákona o PZP. Nárok na náhradu peňažnej čiastky zodpovedajúcej nájomnému za užívanie náhradného vozidla z povinného zmluvného poistenia sa opiera o ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP. Podmienky vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla upravujú príslušné ustanovenia OZ. Okruh podmienok vzniku nároku na náhradu škody sa v realite odlišuje podľa toho, či podľa skutkových okolností dopravnej nehody bude za túto zodpovedať prevádzateľ vozidla podľa ustanovenia § 427 OZ alebo vodič vozidla podľa ustanovenia § 420 OZ. Z dikcie ustanovenia § 4 ods. 1 o PZP vyplýva, že okruh subjektov je určený univerzálne tak, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každú osobu za predpokladu, že je daná jej zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Podľa konkrétnej situácie sa teda zmluvné poistenie môže vzťahovať na osoby, ktoré za škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 427 OZ (t. j. objektívna zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla), ale aj na osoby, ktoré za predmetnú škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 420 OZ (t. j. subjektívna zodpovednosť vodiča vozidla založená na princípe zavinenia). Podľa § 442 ods. 1 OZ: „Uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP: „Náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.“ S poukazom na uvedené je žalovaný v tomto spore subjektom povinným z hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, a teda je daná jeho pasívna vecná legitímácia.

9. K nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že žalovaný v podanom odpore spochybňuje samotnú nevyhnutnosť nájmu a účelnosť nákladov na nájom náhradného vozidla. Argumentáciu žalovaného v tejto súvislosti považujeme za účelovú a bezpredmetnú, keďže žalovaný touto argumentáciou spochybňuje samotnú potrebu využívania motorového vozidla poškodeným. Poukazujeme na skutočnosť, že poškodený prišiel o možnosť

využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania.

10. K účelnej dobe prenájmu náhradného vozidla žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 26.08.2019 žalovaný uviedol, že s prihliadnutím na rozsah a technologickú dobu opravy poškodeného vozidla vznikol poškodenému nárok na náhradu nákladov za zapožičanie náhradného vozidla v počte 7 dní. Tento postup zo strany žalovaného však nebol podložený nijakými dôkazmi, vzhľadom k čomu považujeme uvedené krátenie poistného plnenia za neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného. Žalovaný si svojvoľne určil nutnú a účelnú dobu trvania nájmu v rozsahu 7 dní, pričom máme za to, že takýto postup nemožno akceptovať. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla je podľa názoru žalobcu rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinennej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Zároveň pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Poukázal opakovane na skutočnosť, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Z judikatúry vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté náhradné vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca či likvidátora žalovaného o možnej dobe trvania opravy poškodeného vozidla (k uvedenému poukazujeme na Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 04.04.2013, sp. zn. 27Cb/260/2011). Žalovaný vôbec neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Žalovaný opiera svoju procesnú obranu o skutočnosť, že nijakým spôsobom negatívne neovplyvnil dobu opravy a poistné plnenie uhradil za podľa jeho názoru nevyhnutne potrebnú dobu opravy, pričom neodôvodnená dĺžka opravy nemôže ísť na ťarchu vinníka dopravnej nehody a nie je krytá povinným zmluvným poistením. Žalovaný v odpore taktiež uvádza, že podľa jeho názoru žalobca nepreukázal po akú dobu a či vôbec sa poškodené vozidlo nachádzalo v autoservise, aké opravy a kedy sa uskutočňovali a pod. Táto argumentácia je podľa nášho názoru absolútne neprijateľná, keďže ani samotný poškodený v danom prípade nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy poškodeného vozidla. Nemôže sa preto jednáť o okolnosť, ktorá by vylučovala nutnosť a účelnosť nákladov vynaložených na zabezpečenie náhradného motorového vozidla. Je potrebné si uvedomiť, že postup prác v servise je závislý od mnohých faktorov, akými sú napríklad počet objednávok, personálne obsadenie a technická vybavenosť servisu, pričom ide o objektívne okolnosti, ktoré nie sú závislé od vôle a konania poškodeného. S poukazom na to preto nemožno tieto skutočnosti pričítať na úkor poškodeného a vyžadovať, aby sám znášal náklady za obdobie, kedy bol nedobrovoľne obmedzený v užívaní svojho vozidla a prenájom náhradného vozidla bol preňho na účely jeho bežného fungovania nevyhnutný. Okolnosti trvania opravy, na ktoré žalovaný poukazuje nie sú podstatné na účely posúdenia uplatneného nároku. Vzhľadom na odplatný charakter tohto záväzkového vzťahu je zrejme, že oprava v širšom slova zmysle je ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Keďže je bežnou praxou autoservisov vydať opravené motorové vozidlo poškodenému až po vydaní krycieho listu, resp. po poskytnutí poistného plnenia poisťovňou, je dĺžka prenájmu náhradného vozidla v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poistnej udalosti a vydaním krycieho listu. Autoservis nevydá zákazníkovi opravené motorové vozidlo, pokiaľ nemá k dispozícii buď krycí list alebo poistné plnenie za opravu. Poškodený žiadnym spôsobom neprispel k navýšeniu nákladov zapožičania náhradného motorového vozidla a nie je možné od neho spravodlivo požadovať, aby ako účastník škodovej udalosti, ktorú nezavinil, disponoval dostatočnou hotovosťou na vyplatenie nákladov opravy servisu v hotovosti len za účelom, aby skrátil dobu zapožičania náhradného motorového vozidla. Až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry vplyvu poisťovne prejde do sféry vplyvu poškodeného, resp. autoservisu je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla resp. ukončením opravy poškodený ešte nemá reparovanú možnosť užívania predmetu jeho vlastníctva. Náklady na prenájom náhradného motorového vozidla v danom prípade je nevyhnutné považovať za účelne vynaložené až do momentu reálneho odovzdania opraveného vozidla autoservisom, a preto je plne akceptovateľné trvanie nájmu

náhradného vozidla do 11.01.2019, kedy poškodený ukončil prenájom náhradného vozidla, hoci v tomto čase ešte nemal k dispozícii svoje opravené vozidlo, čo vyplýva priamo z predloženého čestného prehlásenia poškodeného. Takýto postup zo strany poškodeného bol prejavom šetrnosti, účelnosti a snahy o minimalizáciu nákladov s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, a to aj napriek obmedzeniu v podobe pretrvávajúcej nemožnosti používať jeho motorové vozidlo. V tomto smere poukazujeme na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014 a Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.07.2019 sp. zn. 14Cob/55/2019. Zároveň žalobca si predložil súdu Oznámenie žalovaného o poistnom plnení zo dňa 14.01.2019 nahrádzajúce tzv. krycí list, z ktorého je zrejme, že až v tomto čase žalovaný uhradil poistné plnenie za opravu poškodeného motorového vozidla.

11. K uplatnenému úroku z omeškania žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že z listinných dôkazov predložených stranami sporu vyplýva, že žalovaný si evidentne nesplnil svoje povinnosti v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. o PZP, keďže neposkytol poškodenému, resp. žalobcovi v zákonom stanovenej lehote písomné vysvetlenie dôvodov odopretia poistného plnenia, ani v tejto lehote neskončil prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie. Vzhľadom k uvedenému je s poukazom na ust. § 11 ods. 8 z. o PZP na mieste, aby súd zaviazal žalovaného na úhradu uplatneného úroku z omeškania.

12. Súd na deň 01.07.2021 nariadil vo veci pojednávanie, strany sporu zotrvali na svojich tvrdeniach a argumentoch. Nové skutočnosti nad rámec žaloby, či ostatných písomných vyjadrení neuvádzal ani žalobca, ani žalovaný.

13. Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav: v konaní nebolo sporné, že dňa 01.11.2018 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. A. B., EČV: C. XXX D., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený E. E., bytom F. XXX/X, XXX XX G. (ďalej len „Poškodený“). K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla H. I., EVČ: C., v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Poistná udalosť je evidovaná pod č.07103797/01 – 24223305. Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 13/2018 zo dňa 05.12.2018, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo zn. F., EVČ : C. v čase od 05.12.2018 do 11.01.2019. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca Poškodenému faktúru č.2019001 zo dňa 11.01.2019, splatnú dňa 18.01.2019 na sumu 1.170 eur. Uvedená suma bola fakturovaná za obdobie od 05.12.2018 do 11.01.2019, t. j. 38 dní, pričom výška denného nájomného predstavovala sumu 30 eur. V sume 1.170 eur je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 30 eur. Poškodený zároveň dňa 11.01.2019 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z predmetnej poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 1.170 eur, spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 15.01.2019. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 26.08.2019, zaslaného žalobcovi vyplýva, že došlo k skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu poistnej udalosti. Dňa 30.08.2019 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 240 eur. Krátenie poistného plnenia bolo odôvodnené vlastným určením doby prenájmu náhradného vozidla, a to v rozsahu 7 dní, ktorá predstavuje nahradené náklady nájmu za 7 dní pri dohodnutom dennom nájmomnom 30 eur (7 x 30 = 210) a nahradený jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 30 eur. Sporná nebola ani dohodnutá výška denného nájomného 30 eur.

14. Podľa ust. § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

15. Podľa ust. § 427 ods. 2 OZ, rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

16. Podľa ust. § 428 OZ, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

17. Podľa ust. § 442 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

18. Podľa ust. § 442 ods. 3 OZ v znení zákona č. 526/2002 Z. z. účinnom od 01.01.2003, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

19. Podľa ust. § 443 OZ, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

20. Podľa ust. § 524 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

21. Podľa ust. § 524 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZPZP“) účinného od 01.01.2002, tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „poistenie zodpovednosti“) a zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov (ďalej len „kancelária“).

23. Podľa ust. § 2 písm. d), f) a g) ZPZP v znení zákona č. 39/2015 Z. z. účinnom od 01.04.2015, na účely tohto zákona sa rozumie d) poisťovateľom poisťovňa, poisťovňa z iného členského štátu alebo zahraničná poisťovňa, ktorá je oprávnená vykonávať poistenie zodpovednosti na území Slovenskej republiky na základe osobitného predpisu, [4) Zákon č. 39/2015 Z. z.] f) poisteným ten, na koho sa vzťahuje poistenie zodpovednosti a g) poškodeným ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona.

24. Podľa ust. § 4 ods. 1 ZPZP účinného od 01.01.2002, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

25. Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b) ZPZP účinného od 01.01.2002, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

26. Podľa ust. § 4 ods. 4 ZPZP v znení zákona č. 110/2007 Z. z. účinnom od 01.04.2007, poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

27. Podľa ust. § 15 ods. 1 ZPZP účinného od 01.01.2002, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi [20) § 823 Občianskeho zákonníka] a je povinný tento nárok preukázať. [21) § 799 Občianskeho zákonníka]

28. Čo sa týka právnej kvalifikácie žalobcom žalobou uplatneného nároku voči žalovanému, súd tento právne kvalifikoval ako nárok vyplývajúci z práva Poškodeného podľa cit. ust. § 15 ods. 1 ZPZP uplatniť nárok na náhradu škody vzniknutej mu v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla priamo proti poisťovateľovi, ktorý nárok na žalobcu mal prejsť z Poškodeného postúpením podľa cit. ust. § 524 OZ. Cit. ust. § 15 ods. 1 ZPZP tak konštruje na rozdiel od ust. § 823 OZ priamy nárok poškodeného [§ 2 ods. 2 písm. g) ZPZP] proti poisťovateľovi [§ 2 ods. 2 písm. d) ZPZP] na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá poistený [§ 2 ods. 2 písm. f) ZPZP]. Podmienkou pre úspešné uplatnenie tohto nároku je jeho preukázanie.

29. Súd vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žaloby ustálil, že v danom prípade zodpovednosť za škodu treba posudzovať v zmysle cit. ust. § 427 ods. 2 v spojení s ods. 1 OZ, teda ako zodpovednosť prevádzateľa (prevádzkovateľa) osobného motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola spôsobená

škoda Poškodenému. U zodpovednosti za škodu podľa cit. ust. § 427 ods. 2 OZ ide o zodpovednosť objektívnu, teda na vznik tejto zodpovednosti sa nevyžaduje zavinené konanie. Tejto zodpovednosti sa nemožno podľa cit. ust. § 428 OZ zbaviť (liberovať) s výnimkou prípadu, keď škoda nebola spôsobená okolnosťami, ktoré majú svoj pôvod v prevádzke a súčasne, ak prevádzateľ preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré bolo možné od neho požadovať.

30. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu podľa cit. ust. § 427 ods. 2 OZ je tak spôsobená škoda a príčinná súvislosť medzi osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla a spôsobenou škodou.

31. Pod pojmom škody je z teoreticko-právneho hľadiska nutné rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Rozoznáva sa skutočná škoda a ušlý zisk. Pod skutočnou škodou treba rozumieť zmenšenie majetku poškodeného, prípadne aj náklady potrebné na to, aby sa dosiahol predchádzajúci stav. Pod ušlým ziskom treba rozumieť to, čo by poškodený mohol získať, keby nedošlo k vzniku škody.

32. Existenciu príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi príčinou vzniku škody a vznikom škody ako následku je nutné v každom konkrétnom prípade bezpochybne preukázať, teda nemožno ju len predpokladať.

33. Podľa ustálenej súdnej praxe príčinná súvislosť, ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, je priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Vzťah príčiny a následku musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. (viď napr. uznesenie NS SR zo dňa 31.01.2012, sp. zn. 6 M Cdo 11/2010, uznesenie ÚS SR zo dňa 13.10.2009, sp. zn. III. ÚS 328/09). Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ale ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach.

34. V súdnej veci ide konkrétne o vzťah príčiny, ktorou príčinou je osobitná povaha prevádzky motorového vozidla a následku, t.j. vzniku škody.

35. Súd sa primárne zaoberal naplnením predpokladov vzniku zodpovednosti prevádzkovateľa (poisteného) osobného motorového vozidla za škodu podľa cit. ust. § 427 ods. 2 OZ ako v ďalšom nevyhnutného predpokladu vzniku povinnosti poisťovateľa (žalovaného) podľa cit. ust. 15 ods. 1 ZPZP nahradiť Poškodenému, resp. po postúpení pohľadávky na náhradu škody žalobcovi, škodu a dospel k záveru, že žalobca nepreukázal existenciu priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti medzi príčinou vzniku škody a škodou, ktorú si uplatňoval vo výške 930 eur titulom účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného vozidla z nasledovných dôvodov v rozsahu 31 dní pri dohodnutom dennom nájme 30 eur. To, že autoservis má zvykosť zadržať vozidlo až do predloženia krycieho listu je právne bezvýznamné. Takýto postup autoservisu nemá oporu v zákone. Takže ak autoservis zadržiava vozidlo po jeho oprave, a teda poškodený musí naďalej užívať náhradné vozidlo a vzniká mu tak škoda, je jedna vec. Druhá vec je to, že v takomto prípade sa už nejedná o priamu, bezprostrednú a nerušenú príčinnú súvislosť medzi príčinou vzniku škody a škodou.

36. Ďalej súd konštatuje, že žalobca nijakým relevantným spôsobom nepreukázal, kedy/ktorého dňa bolo vozidlo Poškodenému z autoservisu vydané jeho opravené vozidlo. Nepreukázal teda účelnosť a nevyhnutnosť vynaložených nákladov za 31 dní nájmu náhradného vozidla, keďže podľa zmluvy nájom trval 38 dní z toho za 7 dní nájmu bolo poistné plnenie zo strany žalovaného poskytnuté. Inými slovami : žalobca nepreukázal žiadnym relevantným dôkazom po akú dobu bolo vozidlo Poškodeného v autoservise, nepreukázal teda kedy bolo Poškodenému vydané jeho opravené vozidlo. Nepreukázal tak dôvodnosť, účelnosť a nevyhnutnosť nájmu náhradného vozidla v trvaní 31 dní, za ktoré dni si uplatňoval náhradu škody v danom spore vo výške 930 eur pri dennom nájme 30 eur. Táto skutočnosť nevyplýva ani z predloženého Čestného prehlásenia poškodeného založeného v súdnom spise na č.l.12. Navyše, predložené Čestné prehlásenie ani je podpísané poškodeným E. E., ale je podpísané treťou osobou - J. K., resp. je na ňom uvedené meno a priezvisko J. K..

37. Podľa Článku 8 Základných princípov Civilného sporového poriadku (C.s.p.), strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

38. Podľa § 150 ods.1 C.s.p. strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

39. V ust. § 150 ods.1 C.s.p. je upravená povinnosť tvrdenia. S povinnosťou tvrdenia úzko súvisí povinnosť dôkazná a dôkazné bremeno. Dôkazným bremenom (v spojitosti s dôkaznou povinnosťou) sa rozumie zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. Procesnoprávnym následkom neunesenia dôkazného bremena účastníkom konania je jeho neúspech v spore. Rozsah dôkazného bremena, teda okruh skutočností, ktoré musí účastník preukázať, zásadne určuje hmotnoprávna norma, ktorá je na sporný vzťah aplikovaná. Z nej potom vyplýva i to, kto je nositeľom dôkazného bremena, teda ktorý z účastníkov je povinný stanovený okruh skutočností preukázať.

40. Z dôvodov uvedených v odsekoch 35. a 36. tak súd žalobu zamietol so záverom, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, ktorého v spore zaťažovalo, čo vyústilo do jeho procesného neúspechu.

41. Pre úplnosť súd záverom uvádza, že pokiaľ ide o aktívnu a pasívnu legitimáciu strán sporu, táto nebola žalovaným namietaná, ani spochybnovaná, takže bolo nadbytočné, aby sa tak rozsiahlym spôsobom žalobca k tejto otázke vyjadroval vo svojom vyjadrení k odporu. Ide pravdepodobne o argumentáciu kopírovanú žalobcom z iného súdneho sporu. To, že v predmetnom spore, ako aj v ostatných identických sporoch, je žalobca aktívne vecne legitimovaný a žalovaný ako poisťovňa je pasívne vecne legitimovaný bolo už judikované súdmi nespočetnekrát.

42. Podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. Súd tak s poukazom na cit. ustanovenia C.s.p., vzhľadom na plný úspech žalovaného v spore, žalovanému proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky,

súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok,

sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).